

гр. Перник, 10.04.2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на тринадесети март две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №479 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на И.П.Т.,***, срещу точка *** от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателя е отпусната финансова помощ в размер на ***лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателя. Според изготвената по реда на чл.27, ал.2 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на *** лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде увеличен размерът на възстановителната помощ до този който е определен от експертите извършили оглед на имота.

Ответникът по жалбата –Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата. Изпълнена е и целта на закона, тъй като са предоставени средства за възстановяване на имота от природното бедствие.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателят И.П.Т.*** е уведомен за Решението на МКВП към МС, с писмо изх.№12/Д-4263-1 от 27.02.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 08.03.2013 г. на адреса на жалбоподателя. Подаването на жалбата е станало по пощата, датата на пощенското клеймо е 22.03.2013 г., поради което решаващият състав намира, че е спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за

предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпуснатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годен предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МКВП към МС по т.***, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на И.П.Т.*** за нанесените щети на собствения му имот, представляващ жилищна сграда находяща се в гр.Перник, ул.***, №*** е определен на *** лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.2 от ПОД на МКВП. Намаляването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателя, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МКВП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуправителствена комисия за подпомагане и възстановяване.

Със заявление вх.№12/Д-4263 от 04.06.2012 г., подадена от И.П.Т.***, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателя. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

След извършен оглед на имота от оценител и конструктор са изготвени становища от експертите. Съставен е протокол №4 от 25.06.2012 г., според посоченото в него сградата е годна за обитаване. Щетите на имота са определени в размер *** лв.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Решението прието на това заседание по отношение на И.П.Т.,*** е административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да

постановява решения. Актът по т.*** на приложение №1, към т.53б на Решение №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени с Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл.56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение за територията на Община Перник, че същият е компетентен да се произнесе по искането, което е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

Освен общите правила на АПК по отношение на проверявания административен акт следва да са отчетени и специфичните изисквания на ПОД на МКВП, както и правилата за работа приети при разглеждане на заявленията на пострадалите лица. Методиката за отпускане на възстановителна помощ е регламентирана в ПОД на МКВП.

Актът е издаден в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК. От съвкупния анализ на доказателствата по делото настоящия състав приема, че в случая административния орган е подхождал формално, изборително и без да се съобрази с административно производствените правила, които са гаранция за постановяването на законосъобразен административен акт. Не се е съобразил и с общите принципи залегнали в АПК-равенство, прозрачност, последователност и предвидимост. От доказателствения материал по делото, които като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице, но не го е приключил в съответствие с административно производствените правила. След като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда на чл. 29, ал. 2 от правилника, във вр. с пар. 1 от допълнителните му разпоредби, като предоставената за всеки обект помощ е следвало да се определи в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ на лицата по чл. 26, ал. 2 жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. Това е единствения нормативно регламентиран ред, по който следва да се определи размера на отпускнатата възстановителна помощ.

С атакуваното решение ответника е отпуснал на жалбоподателя възстановителна помощ в размер на 1141 лв., но липсва изследване дали този размер на възстановителната помощ удовлетворява изискването на чл. 29, ал. 2 от правилника-да осигури на жалбоподателя минимално необходимите битови условия за едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и да няма опасност за неговото здраве и живот. От наличните по делото протоколи и конструктивни становища е видно, че сградата е обявена за разрушаване, тъй като е негодна за експлоатация, с нарушена конструкция и е опасна за обитаване. Липсват мотиви, които да съдържат фактически и правни основания за отказа възстановителната помощ да бъде в пълния размер на щетите, официално установени и оценени от общинската комисия на *** лв. и така поискани и от Кмета на община Перник. Критериите за определяне размера на възстановителната помощ заложили в представения по делото доклад и приети от МКВП не могат да се ползват за мотиви на акта. Те поставят в неравностойно положение получилите възстановителна помощ през 2012г. лица, от тези получили такава през 2013г. в следствие на едно и също събитие, което се установява чрез справка на сайта на ответника от една страна, а от друга липсва индичия за съобразяването им с чл. 29, ал. 2 от правилника. Също така те не регламентират по никакъв начин сгради обявени за разрушаване, за да се прилагат каквито и да било критерии по отношение на жалбоподателя.

Чрез тях е нарушен основен принцип на АПК за равенство - чл. 8, ал. 2 от АПК, според който в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третираат еднакво.

Поради изложеното отказът да се предостави възстановителна помощ, в поискания и официално установен размер е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на процесуалното изискване решенията на изпълнителната власт да бъдат мотивирани, т.е. да съдържат кратко изложение на фактическите и правни основания за тяхното издаване и от които да е видна волята на органа. При липса на мотиви, от които да е видна волята на административния орган, защо не приема цялостния размер на официално установената вреда при положение, че сградата е опасна за обитаване, а даденото проектно решение е разрушаване, следва да се приеме, че акта е немотивиран. Налице е нарушение свързано с изискването на закона относно формата на издадения административен акт, което е достатъчно основание за отмяна на акта.

Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт. Не всяко нарушение на административно производствените правила е основание за отмяна на акта, а само това което е съществено. Теорията и съдебната практика трайно са установили кога едно нарушение е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и следователно е основание за отмяна на акта. Необходимо е то да е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта или е довело до нарушаване правото на защита на неговия адресат.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени от комисията относими факти и обстоятелства свързани с наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер да е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по реда на чл. 29, ал. 2 във вр. с пар. 1 от ПОД на МКВП при МС и да се прочете конструктивното становище и експертната оценка, след което да се постанови мотивирано решение.

Разноски не се претендират, поради което и не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при
Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ точка *** на Приложение №1, към т.53б на Решение №1/2013 г. на МКВП при МС, с която на И.П.Т.*** е отпусната възстановителна помощ за имот находящ се в гр.Перник, ул.***, №***, в размер на *** лв.

ВРЪЩА делото като преписка на МКВП при МС, която с мотивирано решение да реши въпроса по същество чрез правилото по чл. 29, ал. 2 от ПОД на МКВП при МС.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:/п/